

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0460 van 7 november 2012
in de zaak 1112/0488/A/4/0440

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dirk ABBELOOS
kantoor houdende te 9200 Dendermonde, Noordlaan 82-84
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente ASSE**,
vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering ingesteld met een aangetekende brief van 1 maart 2012 strekt tot de vernietiging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse van 14 november 2011, waarbij de beslissing van 2 augustus 2010 “om de constructie gelegen [REDACTED] (...) niet in te schrijven in het vergunningsregister” wordt bevestigd.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 5 september 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en haar advocaat Dirk ABBELOOS zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 26 mei 2010 deelt notaris Luc Eeman aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse mee dat de gebouwen opgericht aan de [REDACTED] 70a zijn opgericht voor de inwerkingtreding van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse van 7 maart 1977 en verzoekt met verwijzing naar artikel 4.2.14, § 2, eerste lid VCRO om de gebouwen als vergund op te nemen in het vergunningsregister.

Op 2 augustus 2010 weigert het college de inschrijving in het vergunningenregister als zijnde “vergund geacht”. De beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

“ ...

1. *De vaststelling van de Notaris dat de gebouwen werden opgericht voor de inwerkingtreding van het gewestplan dd. 07.03.1977 werd achteraf alleen gesteund door een luchtfoto dd. 28.10.1971 opgemaakt door het Nat. Geografisch Instituut. Hierop is inderdaad een “verharde plek” te zien.*
2. *Er werd op 21.09.1994 een Proces-verbaal opgemaakt door de Gemeentelijke Politie nr. 66.13.612/94 waaruit blijkt dat klacht werd neergelegd “tegen een veranda die aansluitend op een caravan werd bijgebouwd.” Het feit dat dit P.V. geseponneerd werd door het Parket, stelt het bestaan en de registratie ervan niet in het gedrang.*
3. *Uit eigen vaststelling blijkt:*
 - *de heer [REDACTED] bij het kadaster aangifte gedaan heeft van een “chalet als woning, verwarmd met gascontainers” op 01/10.1979. Deze aangifte dateert na de invoeging van het gewestplan.*
 - *eerste inschrijving in het bevolkingsregister op dit adres dateert slechts van 12.04.1993.*
4. *Vermoedelijk werd in het jaren '70 een caravan op het perceel geplaatst en geleidelijk omgebouwd naar een bewoonde constructie.*

... ”

BESLUIT:

Enig art.: Geen inschrijving in het vergunningenregister der gebouwen in overweging nemen op basis van eigen vaststellingen en het Proces-verbaal van de politie.”

Op 14 februari 2011 verzoekt de raadsman van de verzoekende partij om het chalet, gelegen aan de [REDACTED], op te nemen in het vergunningsregister. Het verzoek bevat argumentatie naar de regelgeving, historiek van het perceel, argumentatie naar het plaatsen van de caravan/chalet in 1969, “weerlegging van de argumentatie opgenomen in de beslissing van het college van

burgemeester en schepenen te Asse dd. 2 augustus 2010". Bij het verzoek worden 15 bijlagen gevoegd, waaronder facturen, getuigenverklaringen en een fotobijlage.

Het gemeentebestuur deelt bij brief van 15 maart 2011 aan de verzoekende partij mee:

" ...
Wij ontvingen in goede orde uw aangetekend schrijven dd. 24.02.2011 met betrekking tot hogevermelde aangelegenheid.
Hierbij wordt verwezen naar 15 bijlagen.
Evenwel moeten wij vaststellen dat geen enkele bijlage is meegestuurd.
Derhalve kunnen wij uw overwegingen niet onderzoeken en bestaat er geen aanleiding om onze beslissing dd. 2 augustus 2010 te herzien."

In haar brief van 7 april 2011 stelt het gemeentebestuur:

" ...
Wij hebben uw schrijven van 17/03/2011 in goede orde ontvangen.
De door u geleverde, bijkomende argumenten volstaan niet om een inschrijving in het vergunningenregister te bekomen."

De raadsman van de verzoekende partij verzoekt de gemeente bij brief van 6 juni 2011 om de beslissing van het college te bezorgen. De gemeente wordt aan dit verzoek gerappelleerd bij brief van op 1 augustus 2011. Uit een schrijven van 25 oktober 2011 blijkt dat de verzoekende partij een klacht formuleert bij het Agentschap voor Binnenlands Bestuur "betreffende de inschrijving in het vergunningsregister van de gemeente Asse".

Op 17 januari 2012 deelt het gemeentebestuur aan de verzoekende partij mee:

" ...
Wij melden u de ontvangst van uw schrijven dd. 01.08.2011 en 06.06.2011 met betrekking tot hogervermelde aangelegenheid.

Hierbij kunnen wij u mededelen dat het College van Burgemeester en Schepenen in zitting dd. 14 november 2011 nogmaals het stedenbouwkundig statuut van het perceel [REDACTED] in Asse heeft besproken en onderzocht.

Tijdens deze vergadering beslist het College uw aanvraag te verwerpen op basis van de argumenten die reeds op 10 augustus 2010 aan notaris Eemon uit Lebbeke werden verstrekt.
Een afschrift van hogervermeld schrijven wordt in bijlage gevoegd.
Een afschrift van dit schrijven zal worden overgemaakt aan de Gouverneur van de Provincie Vlaams-Brabant."

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse van 14 november 2011 luidt als volgt:

" ...
Overwegende dat het College van Burgemeester en Schepenen in zitting dd. 02.08.2010 eenzelfde verzoek van de eigenaar [REDACTED] reeds heeft geweigerd omdat voor dit perceel geen stedenbouwkundige vergunning is afgeleverd en omdat deze constructie ook niet in aanmerking komt als 'geacht of vermoedelijk vergund';

Overwegende dat deze beslissing gemotiveerd was op volgende vaststellingen en onderzoek :

1. De vaststelling van de Notaris dat de gebouwen werden opgericht voor de inwerkingtreding van het gewestplan dd. 07.03.1977 werd achteraf alleen gesteund door een luchtfoto dd. 28.10.1971 opgemaakt door het Nat. Geografisch Instituut. Hierop is inderdaad een "verharde vlek" te zien.
2. Er werd op 21.09.1994 een Proces-verbaal opgemaakt door de Gemeentelijke Politie nr. 66.13.612/94 waaruit blijkt dat klacht werd neergelegd "tegen een veranda die aansluitend op een caravan werd bijgebouwd."
Het feit dat dit P.V. geseponneerd werd door het Parket, stelt het bestaan en de registratie ervan niet in het gedrang.
3. Uit eigen vaststelling blijkt :
 - de heer [REDACTED] bij het kadaster aangifte gedaan heeft van een "chalet als woning, verwarmd met gascontainers" op 01.10.1979. Deze aangifte dateert na de invoeging van het gewestplan.
 - eerste inschrijving in het bevolkingsregister op dit adres dateert slechts van 12.04.1993.
4. Vermoedelijk werd in het jaren '70 een caravan op het perceel geplaatst en geleidelijk omgebouwd naar een bewoonde constructie.

Overwegende dat deze beslissing werd medegedeeld aan Notaris Eeman uit Lebbeke op 10.08.2010.

Overwegende dat het Advocatenbureau A.N.G. een herziening van deze beslissing vraagt op 17.03.2011.

Gelet op het antwoord van het college van burgemeester en schepenen op 07.04.2011 dat de bijkomende argumenten niet volstaan om een inschrijving te bekomen.

Overwegende dat het verzoek dd. 17.03.2011 en dd. 01.08.2011 enkel ambtelijk werd behandeld, gelet op de historiek van het dossier;

Gelet op het schrijven dd. 25.10.2011 van de Gouverneur van de Provincie Vlaams Brabant waarbij, in toepassing van artikel 258 van het gemeentedecreet, gevraagd wordt het standpunt van het College van Burgemeester en Schepenen kenbaar te maken;

BESLUIT:

Art. 1 - De beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen dd. 02.08.2010 om de constructie gelegen [REDACTED], kadastraal gekend [REDACTED], niet in te schrijven in het vergunningenregister wordt bevestigd.

Art. 2 - De Gouverneur wordt in kennis gesteld van deze beslissing.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 17 januari 2012.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 1 maart 2012, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de eigenaar van de constructie die het voorwerp uitmaakt van de registratiebeslissing en beschikt dus over het vereiste belang op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

De verzoekende partij vordert naast de vernietiging van het bestreden besluit, om de verwerende partij te bevelen “om het perceel kadastraal gekend als [REDACTED] met de erop geplaatste caravan gelegen te [REDACTED], op te nemen in het vergunningenregister”.

Uit artikel 4.8.3, § 1 VCRO volgt dat de Raad een bestreden registratiebeslissing kan vernietigen, dat hij het bestuur dat de beslissing nam kan bevelen om een nieuwe beslissing te nemen binnen een bepaalde termijn. In dat verband kan de Raad:

- 1° welbepaalde onregelmatige of kennelijk onredelijke motieven aanwijzen die bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing niet kunnen worden betrokken;
- 2° specifieke rechtsregelen of rechtsbeginselen aanwijzen die bij de totstandkoming van de nieuwe beslissing moeten worden betrokken;
- 3° de procedurele handelingen omschrijven die voorafgaand aan de nieuwe beslissing moeten worden gesteld.

De Raad is evenwel niet bevoegd om de verwerende partij te bevelen om het perceel en de daarop geplaatste constructie van de verzoekende partij op te nemen in het vergunningsregister.

In de mate dat de verzoekende partij meer vordert dan de vernietiging van de bestreden beslissing, is het beroep onontvankelijk.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht, van artikel 4.2.14 §2, eerste lid en artikel 7.6.2, §2 VCRO, en van het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en machtsoverschrijding.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

C 1.2. De verzoeker heeft in zijn schrijvens dd. 14 februari 2011 en 17 maart 2011 omstandig aangetoond dat hij gerechtigd is dat zijn eigendom zou opgenomen in het vergunningenregister.

Voor alle duidelijkheid herneemt verzoeker hieronder zijn argumentatie, zoals opgenomen in bovenvermelde schrijvens:

Historiek

■■■■ en ■■■■ leerden elkaar kennen tijdens WOII waarin laatstgenoemde als soldaat België hielp mee bevrijden.

Na de oorlog verhuisden ze naar de geboortestreek van ■■■■ in Groot-Brittannië waar hij als ingenieur tewerkgesteld was.

Wanneer op ongeveer 85-jarige leeftijd zijn gezondheid achteruitging, besloten ze weer naar België (Asse) te verhuizen. Hun plan was om naast de woning van ■■■■'s broer een constructie te plaatsen ■■■■ (zie bijlage 3)

Mits mondelinge toestemming van de toenmalige burgemeester van Asse mochten ze een caravan plaatsen op dit stuk grond.

In de catalogus van Stately Caravans (1969) vonden ze de geschikte constructie type Concorde (zie bijlage 4)

In februari 1969 werd gestart met het boren van een put om over water te beschikken op de eigendom en constructie (zie bijlage 5)

Op 9 juni 1969 werd de bestelbon nr. 0542 van de caravan ondertekend bij de firma bij BBC met vermelding het voorschot te betalen vóór 15 juni 1969. Voorschot werd betaald op 11 juni 1969 (zie bijlage 6)

Op 22 juni 1969 werd de factuur voor de levering van de caravan/zomerhuisje opgesteld (zie bijlage 7)

Op 28 juni 1969 werd de inboedel van de heer en Mevrouw ■■■■ verhuisd door de firma ■■■■ vanuit Groot-Brittannië naar ■■■■ (zie bijlage 8)

Op 12 augustus 1969 startte een brandpolis via de heer ■■■■ bij de Maatschappij der Verenigde Eigenaars voor een periode van 10 jaar voor een landhuisje permanent bewoond gemaakt in hout, plastic glaswol voor de isolatie, gedekt met aluminium platen overgoten met roofing, verwarmd met elektriciteit + meubilair op naam van ■■■■ (zie bijlage 9)

Op 23 juli 1970 overleed de heer ■■■■ in ■■■■ (zie bijlage 10)

Op 03 augustus 1970 werd de brandpolis overgedragen op naam van M14) ■■■■ onder dezelfde bedingen en voorwaarden. (zie bijlage 11)

Hieruit kan reeds duidelijk afgeleid worden dat in juli 1969 een zomerhuisje (caravan, landhuisje...) van het merk Stately is opgetrokken in de toenmalige ■■■■ en in de caravan water- en elektriciteitsvoorziening was en ook inboedel wat er op wijst dat de caravan bewoond was.

3.

De huidige caravan is de caravan die in 1969 geplaatst werd te ■■■■.

...

Het betreft overigens nog steeds een caravan zoals blijkt uit onderstaande afbeelding. Sinds 1969 is deze caravan niet meer van locatie veranderd.

Het voornaamste bewijsstuk is de foto van het Nationaal Geografisch Instituut dd 28 oktober 1971, bijgevoegd als bijlage 12.

Deze foto brengt tevens de nodige verduidelijking omtrent de veranda die aan de caravan is aangebouwd

In 1971 was reeds een veranda aangebouwd langs ongeveer de helft van de breedte van de caravan.

...

Hierbij wens ik te melden dat mijn cliënt, indien nodig, bereid is om de later bijgeplaatste glazen constructie geplaatst op gemetste stenen gesitueerd aan de rechterkant, af te breken.

C 1..3. In dezelfde schrijvens heeft verzoeker tevens de argumentatie opgenomen in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen te Asse dd. 2 augustus 2010 weerlegd.

...

C.1.4.

Verzoeker heeft reeds omstandig aangetoond dat hij recht heeft om ingeschreven te worden in het vergunningsregister.

Ondanks dit feit, verwijst verzoeker nog naar bijkomende elementen in zijn schrijvens, met name foto's en getuigenverklaringen, waarbij opnieuw dient vastgesteld te worden dat verweerster hier geen enkele rekening mee houdt. Zij verwijst enkel naar een argumentatie die weerlegd werd, en dateert van vóór de schrijvens van verzoeker.

Verzoeker herneemt ook dit gedeelte van zijn betoog:

“ 5. Inzoverre nog nodig, worden nog een aantal foto's en getuigenverklaringen bijgevoegd

Gelet op het feit dat mijn cliënt zich kan beroepen op "enig rechtens toegelaten bewijsmiddel", wordt nog bijkomend verwezen naar vier getuigenverklaringen waaruit opnieuw blijkt dat de caravan reeds ter plaatse aanwezig is in 1970. (bijlage 14)

Tenslotte worden nog een aantal foto's toegevoegd die het bewoond karakter vanaf 1969 onderstrepen. (bijlage 15)"

C.1.5.

Gelet op de gigantische hoeveelheid bewijsmiddelen en het evident karakter van de gerechtigheid van de vraag van verzoeker tot inschrijving in het vergunningenregister, verzoekt verzoeker aan uw raad om in toepassing van artikel 4.8.3. van de Vlaamse codex ruimtelijke ordening om verweerster te bevelen om het perceel kadastraal gekend als [REDACTED] met de erop geplaatste caravan gelegen te [REDACTED], op te nemen in het vergunningenregister.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partij de verwerende partij verzocht haar caravan/chalet op te nemen in het vergunningenregister op grond van het gegeven eigenaar te zijn van een gebouw dat dateert van voor de inwerkingtreding van het gewestplan. Ook het middel van de verzoekende partij is opgebouwd vanuit de stelling dat haar woning is gebouwd in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan.

2.

Artikel 4.2.14 VCRO luidt als volgt:

"§1. Bestaande constructies waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel wordt aangetoond dat ze gebouwd werden vóór 22 april 1962, worden voor de toepassing van deze codex te allen tijde geacht te zijn vergund.

§2. Bestaande constructies waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel wordt aangetoond dat ze gebouwd werden in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, worden voor de toepassing van deze codex geacht te zijn vergund, tenzij het vergund karakter wordt tegengesproken middels een proces-verbaal of een niet anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie.

Het tegenbewijs, vermeld in het eerste lid, kan niet meer worden geleverd eens de constructie één jaar als vergund geacht opgenomen is in het vergunningenregister. 1 september 2009 geldt als eerste mogelijke startdatum door deze termijn van één jaar. Deze regeling geldt niet indien de constructie gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

§3. Indien met betrekking tot een vergund geachte constructie handelingen zijn verricht die niet aan de voorwaarden van §1 en §2, eerste lid, voldoen, worden deze handelingen niet door de vermoedens, vermeld in dit artikel, gedekt.

§4. Dit artikel heeft nimmer voor gevolg dat teruggekomen wordt op in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissingen die het vergund karakter van een constructie tegenspreken".

Artikel 7.6.2 VCRO bepaalt ter zake het volgende:

"Bestaande constructies, met uitzondering van publiciteitsinrichtingen en uithangborden, waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel in de zin van boek III, titel III, hoofdstuk VI van het Burgerlijk Wetboek is aangetoond dat ze gebouwd werden vóór 22 april 1962, worden in het ontwerp van vergunningenregister opgenomen als "vergund geacht", onverminderd artikel 4.2.14, §3 en §4. Op de gemeentelijke overheid rust ter zake een actieve onderzoeksplicht. De vaststelling van de aanwezigheid van een geldig bewijs dat de bestaande constructie vóór 22 april 1962 gebouwd werd, en de omschrijving van de aard van dat bewijs, geldt als motivering voor de beslissing tot opname als "vergund geacht". De vaststelling van het feit dat de constructie niet meer bestaat, van de afwezigheid van enig bewijsmiddel, of van het feit dat het voorhanden zijnde bewijsmiddel aangetast is door uitdrukkelijk aangegeven onregelmatigheden, geldt als motivering voor de weigering tot opname als "vergund geacht". Een weigering tot opname als "vergund geacht", wordt bij gewone brief aan de eigenaar betekend.

Bestaande constructies, met uitzondering van publiciteitsinrichtingen en uithangborden, waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel in de zin van boek III, titel III, hoofdstuk VI van het Burgerlijk Wetboek is aangetoond dat ze gebouwd werden in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, en waarvan het vergund karakter door de overheid niet is tegengesproken middels een proces-verbaal of een niet anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie, worden in het vergunningenregister opgenomen als "vergund geacht", onverminderd

artikel 4.2.14, §3 en §4. Op de gemeentelijke overheid rust ter zake een actieve onderzoeksplicht. Het vergunningenregister vermeldt de datum van opname van de constructie als “vergund geacht”. De vaststelling van het feit dat bij de overheid geen geldig tegenbewijs bekend is, geldt als motivering voor een opname als “vergund geacht”. De vaststelling dat bij de overheid een geldig tegenbewijs bekend is, en de omschrijving van de aard daarvan, geldt als motivering voor de weigering tot opname als “vergund geacht”. Een weigering tot opname als “vergund geacht”, wordt bij gewone brief aan de eigenaar betekend. Deze mededelingsplicht geldt niet ten aanzien van die constructies waarvoor reeds een gemotiveerde mededeling werd verricht bij de opmaak van het ontwerp van vergunningenregister”.

Uit deze bepalingen volgt dat indien een eigenaar van een bestaande constructie bewijzen kan bijbrengen om aan te tonen dat een constructie werd gebouwd in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen de constructie gelegen is, de constructie geacht wordt te zijn vergund.

Dit bewijs kan worden tegengesproken door een geldig tegenbewijs, met name een proces-verbaal of een niet-anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of het plaatsen van de constructie.

Het voorgaande belet niet dat de verwerende partij de bewijzen die een aanvrager bijbrengt, kan en moet beoordelen op hun bewijswaarde. De verwerende partij kan met andere woorden beoordelen of de aanvrager op overtuigende wijze heeft bewezen dat zijn bestaande constructie werd gebouwd in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen de constructie gelegen is.

De verwerende partij dient bij deze beoordeling tevens rekening te houden met § 3 van artikel 4.2.14 VCRO, waaruit volgt dat “de vermoedens niet van toepassing zijn op illegale aanpassingen aan vergund geachte constructies, dewelke werden aangebracht na de inwerkingtreding van de Stedenbouwwet c.q. na de eerste invoering van het gewestplan”. (Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, 107)

3.

Zoals blijkt uit de feiten uiteenzetting heeft de verzoekende partij op 14 februari 2011 het eerder verzoek van notaris Luc Eeman om haar caravan/chalet op te nemen in het vergunningsregister, herhaald. Het nieuwe verzoek ging vergezeld van argumentatie en bijlagen om het bestaan te bewijzen van de constructie in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan.

4.

De formele motivering van de bestreden beslissing moet, teneinde te voldoen aan de formele motiveringsplicht, de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Die motivering moet afdoende zijn teneinde de belanghebbende in staat te stellen om met kennis van zaken te oordelen of het zin heeft zich in rechte tegen de beslissing te verweren.

Het bestreden besluit bevat, zoals blijkt uit de overwegingen aangehaald onder de feiten uiteenzetting, geen enkele beoordeling van de argumentatie en bijlagen die de verzoekende partij heeft gevoegd bij haar verzoek van 14 februari 2011. De verwerende partij beperkt zich integendeel tot het verwijzen naar haar beslissing van 2 augustus 2010 en de overweging “dat de bijkomende argumenten niet volstaan om een inschrijving te bekomen”.

De bestreden beslissing voldoet derhalve niet aan de formele motiveringsplicht.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond, in zoverre de verzoekende partij de vernietiging vordert van de bestreden beslissing.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 14 november 2011, waarbij de beslissing van 2 augustus 2010 “om de caravan/chalet te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED], niet in te schrijven in het vergunningsregister”, wordt bevestigd.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 november 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Eddie CLYBOUW

Nathalie DE CLERCQ